

→ Denken in oplossingen

Met de hele groep in quarantaine. Wat betekent dat?

Begin december liep het aantal besmettingen in heel Nederland door een nieuwe coronagolf snel op. Ook binnen Koraal regio Parkstad raakten cliënten en medewerkers besmet. Door eerdere vaccinaties bleef het in de meeste gevallen gelukkig bij milde klachten. Toch hebben besmettingen een grote impact, zeker als blijkt dat er ineens meerdere mensen besmet zijn en de hele groep in quarantaine moet. Sandra de Lang - Hollemans neemt ons mee terug in de tijd om te vertellen hoe zij de quarantaine op haar groep heeft beleefd. Ze werkt als begeleider op de Kapelaan Lochtmanstraat 8 in Kerkrade. Een woongroep bestaande uit acht cliënten met een licht verstandelijke beperking in de leeftijd van 31 tot en met 84 jaar.

"En dan moet de hele groep in quarantaine... Ik betrap mezelf erop dat ik me afvraag hoe we hier doorheen moeten komen. Met z'n allen op de groep blijven, terwijl ook nog eens een aantal van mijn collega's ziek is. Ik word er onrustig van. Maar dan bedenk ik... als ik dit gevoel heb, dan heeft het waarschijnlijk nog meer impact op onze cliënten. Want hun begeleiders zijn bijna

→ Door de noodzaak van persoonlijke beschermingsmiddelen werden begeleiders bijna onherkenbaar.

helemaal onherkenbaar, omdat ze geheel in persoonlijke beschermingsmiddelen (PBM) zijn gestoken. En hun vaste dagritme – voor de meeste cliënten een houvast – is overhoop gehaald. Dus roepen we alle bewoners bij elkaar. Even samen komen bij het gezellige zitje, zodat er ruimte is om alle emoties te uiten. Dit voelt voor niemand fijn. En daar mag je best boos en verdrietig over zijn."

"Na een tijdje geef ik aan dat het wellicht een goed idee is om na te denken over wat we de komende dagen kunnen gaan doen. Wat vindt iedereen leuk om te ondernemen op de groep, samen of juist alleen? Dingen die ervoor zorgen dat we ons niet gaan vervelen, dingen die ons blij maken. De stemming slaat om en al snel dragen de bewoners allerlei leuke ideeën aan. Van koekjes bakken en soep maken in de keuken tot knutselen in de

gezamenlijke woonkamer. En van knutselen tot een filmmiddag en karaoke-feest. Enthousiast schrijven we alle ideeën op en maken we een lijst van spullen die we nodig hebben."

"Gewapend met een boodschappenlijstje sta ik de volgende ochtend in de winkels. Met een paar tassen vol ga ik door naar de groep, waar het 'overlevingspakket' enthousiast wordt ontvangen. Daarna kan iedereen aan de slag. In de keuken worden heel wat groenten fijngesneden. En andere bewoners kneden het deeg. 's Middags zit iedereen achter een heerlijke kom verse soep en daarna wordt er

→ Bewoners en begeleiders gingen de uitdaging aan om er gedurende elf dagen quarantaine toch een fijne tijd van te maken!

lekker gesnoept van de zelf gebakken koekjes. We knutselen en zingen en we lachen heel wat af. Daarna kijken we oude films."

"Natuurlijk waren er na die eerste dag ook mindere momenten. Want hoe langer de quarantaine duurde, hoe groter de uitdaging werd om iedereen een fijne tijd te bieden. Wat is het dan fijn wanneer je kunt

terugvallen op collega's die allemaal hetzelfde doel hebben. Snel handelen als je ziet dat een cliënt het toch moeilijk begint te krijgen, af en toe een knuffel bieden of je hand op een schouder leggen. Op die momenten haalden we graag de lijfspreuk van Pippi Langkous aan: 'Ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan'. En in quarantaine gaan, dat hadden we nog nooit gedaan. Na elf dagen mochten we deze uitdagende periode gelukkig achter ons laten. Maar die tijd heeft ons wel doen inzien dat we het daadwerkelijk kunnen. Samen. De bewoners, alle collega's uit het team en heel veel helpende handen om ons heen!" ■